

HOMILIE FEEST DOOP VAN DE HEER C ZA 12 / ZO 13 JANUARI 2019

Wie in de tweede kamer wordt gekozen, moet zich presenteren met een zg. maidenspeech. De geachte volksvertegenwoordiger moet zijn/haar visitekaartje afgeven en met een toespraak de aandacht van de andere parlementariërs op zich weten te vestigen. Politici moeten immers schitteren. Ze moeten origineel zijn. Hun boodschap moet nieuw zijn. Na de maidenspeech blijft het echter nogal vaak stil rond zo'n man of vrouw. Het bleek een zeepbel, een strovuur. Weinig inhoud. Bij de woorden komenn geen daden. De dames en heren politici zitten er meestal ook voor zichzelf. Voor hun carrière in de hoop ooit als minister of als burgemeester in een grote stad of als commissaris van de koning aan de slag te kunnen. Ze hopen op eeuwige roem.

Het klinkt misschien wat oneerbiedig als de doop van de Heer in de Jordaan met een maidenspeech van een politicus vergelijk. Vandaag ronden we kersttijd af. Pas geleden nog zongen we nog 'Stille Nacht' en 'de herdertjes lagen bij nachte'. Vorige week vernamen we van het hoge bezoek aan de kribbe van de Drie Wijzen en ook hoe Maria en Jozef naar Egypte moesten vluchten omdat koning Herodes alle kinderen liet doden.

Het zijn de gebeurtenissen rond de geboorte van de Heiland. Maar we blijven niet bij de stal. We laten ons eerder meenemen door de vraag: "Wat zal er worden van dit kind?" Vandaag zijn we, zoals de vrome traditie het heeft overgeleverd, 30 jaar verder. Nadat Jezus eerst de verbazing en ook verontwaardiging van Joseph en Maria had gewekt door op 12-jarige leeftijd zomaar in de tempel te Jeruzalem achter te blijven, is hij verder opgegroeid in de stilte van Nazareth en gold hij voor de mensen als de zoon van Joseph en Maria. Maar vanuit dat stille dorp treedt hij nu voor het voetlicht van de wereld en begint aan zijn openbaar leven. Dit openbaar leven begint hij niet met een maidenspeech, maar met een gebaar. Hij gaat in de rij van de zondaars staan en Hij laat zich dopen door zijn achterneef Johannes, de zoon van Zacharias en Elisabeth, de nicht van Maria.

Bij dat begin van het openbaar leven van Jezus neemt Johannes de Doper een belangrijke plaats in. Hij heeft meer dan eens de aandacht op zich gevestigd in een soort maidenspeech, waarin de vloer aanveegde met de hele Joodse overheid. Maar ook wast hij de gewone mensen de oren. Hij doet een oproep tot de mensen om zich te bekeren en als teken van bereidheid daartoe vraagt hij de mensen zich te laten dopen;

Johannes maakt zo'n indruk op de mensen, dat ze zich afvragen: "Zou hij de langverwachte Messias soms zijn?" Maar Johannes wijst hun bewondering af: **Ik doop u met water, maar er komt iemand die sterker is dan ik; ik ben niet waardig de riem van zijn sandalen los te maken.** Johannes wijst naar Jezus. Maar Jezus begint niet met een maidenspeech. Hij stelt een teken dat meer indruk maakt dan woorden. Als de zondeloze gaat hij staan in de rij van de boetelingen. De Zoon van God, die in werkelijkheid ver boven ieder zondig menselijk wezen verheven is, gaat staan in die rij van zondige mensen. Hij wil zich niet verheven voelen boven welke mens dan ook. Hij wil niet op afstand blijven. Terwijl de nieuwsgierigen waarschijnlijk neerkijken op wat in hun ogen het schorem van de maatschappij is, gaat Jezus in hun midden staan. Voor deze mensen is Hij juist mens geworden. Later zal Hij de daad bij het woord voegen. Hij bezoekt de tollenaar Zacheus. Hij neemt het op voor de overspelige vrouw en zet degenen die haar willen stenigen te kijk. "Wie zonder zonde is, werpe de eerste steen."

God is naar ons toegekomen. Hij is gekomen niet om te oordelen, maar om te redden. Hij werkt anders dan Johannes verwachtte. Geen grote woorden. Jezus herkent zich in de profeet uit de eerste lezing: Hij roept niet en hij

schreeuwt niet en op straat verheft Hij zijn stem niet. Het geknakte riet heeft hij niet willen breken en de kwijnende vlaspit niet willen doven." Hij ziet de goede wil en de onmacht. Hij ziet het zoeken en het tasten. Maar ook wil Hij de vlaspit weer laten opvlammen tot een vuur dat warmte en bezieling uitstraalt. Het geknakte riet wil hij weer stevigheid geven, zodat het bestand is tegen de stormen des levens. Hij wil ruggegraat en houvast bieden aan zwakke en gebroken mensen door zijn heilige Geest, opdat ze weer rechtop staan in de moeilijkheden van het leven en niet langer neerliggen als schapen zonder herder. Geen maidenspeech maar een gebaar. Zo is God.

Toen Jezus uit het water opstond, klonk de stem uit de hemel: 'Dit is mijn Zoon.' Ook wij zijn allen eens gedoopt. Ook bij ons doopsel heeft God gezegd: 'Jij bent mijn veelgeliefde zoon, mijn veelgeliefde dochter. Ik ben bij je alle dagen van je leven.' Medegelovigen, wij zouden wat meer in dat besef moeten leven, dat wij kinderen zijn van God. De profeet Jesaia mag ditzelfde met andere woorden zeggen in de naam van God: "Kan soms een moeder het kind van haar schoot vergeten, en ook al zou zij het vergeten, Ik vergeet u nooit."

Jezus maakt zijn opdracht waar. Ook aan ons is het nu de taak om ons doopsel waar te maken door op eenzelfde wijze in het leven te staan als Jezus, in woord en daad. Mogen wij het aandurven de Heer te volgen. Laten wij op de hulp van zijn heilige Geest vertrouwen. Amen.